

At giftas är en allmän lag,
bewisadt blef uppå then
dag, då comministern wi...

Wilckman, Thomas,

1700-1829 81 Cbza 1734 Remahl, Johannes

National Library
of Sweden

At gistas är en allmän lag/
Bewisadt blef uppå then dag /

Då

Comministerna wid Ny- och Nije Carleby
Församlingar/
Åhretspridge och Högwallårde

Herr **JOHANNES**
REMAHL, E. F.

Med

Åhreborna och dygdådla Jungfrun /

Jungf. **BRIGITTA**
JUNIANDRA,

Efter den allmänna Giftermåhls laagen med hwarannan
sammanwigdes / uti förnämt folcks närwaru den 1 Oct.
1734. uti Nije-Carleby Sochn och Nohacka gård.

Åf

TH. WILCKMAN,
Präst i Lappajervi.

W D / Tryckt af Joh. Kiämpe / Kongl. Acad. Boftr.

A giftas är en lag som Herren sielf har gifwit/
Berygar Mossis bok: det heter tvärer til/
Föröker eder ock: så har det hårtills blifwit/
Kuart tror jag någon mer det slutet ändra wil.

Kan säija: det ej står i hvars mans fria wilja.
Ty är det allmän lag så är det allmän plicht/
Den sig i detta måhl från andra täncker skilja/
Lär ha orsaker som bero af större wicht.

Ar thet en allmän plicht / at sig ej undandraga
Kan hvarcken en ell' an ; Ty bör i ungdoms år
Til heligt ächtenkap / hvar mans Person sig laga;
Hålst då man nu ej mer / så länge lesiwa får.

Ar tiden kort / så går ej an uppå de sidsta
Sin år / at gista sig : hur ofta blir det swårt
För små och späda barn / när som de nödgas mista
Sin gamla Far / hvars död gör deras hierta sårt.

Wor' det ej billigt om man således skulle sluta /
At efter denna lag skull' ingen ogift bli'
Som ej för något fehl sig här ifrån kan pruta /
När han sit tiugund' år och första kommer i.

Så hafwa några ment / skal lär dem icke tryta:
At öfwer thesa år man ej bör gå ogift /
Så framt han icke wil / mot detta budet bröta /
Ell' wore aldels frj ifrån en sådan drift.

Sant är at allas plicht är sig at conservera
Uti then ordning / som sielf HErrn hafwa wil /
Som lyder allmänt så: tiltwäper / er förmeren:
Den angår alla / som the ähren hunnit til.

Men: at det borde ske / så just på sagda ähret /
Ell' at man öfwer thet ej kunde wara frj
För högst berörde bod: der om så twifla wære /
Här til så finnas wäl orsaker två ell' trj.

Först fordras at en man skal ha et moget tycke;
(De bägge följes at) ty fordras mogna år;
Fast mången menar at han wunnit altförmycke
När des otidighet hans hog til kärlek slår.

En fordras at en man i tucht och HErrans fruchtan
Sit huus skal förestå; så får han icke då
Så unger gå der til at han sielf saknar tuchtan;
Den är ostickelig / som ej fins wara så.

An fordras ock at den som tänkt föröka werlden /
Kan wäl försörja dem som skola öfka bli:
I widrig händelse så är det bara flården /
Mot annor skyldighet förbrytes då der i.

Ty innan det kan ske / skal dygden först betwiskas
I lärdom / sticklighet / som fordrar längre tid /
Een efter mödan swär / man söka får sin lisa /
Då tycks det wara gilt jag stannar så här wisd:

Så länge mannenom är godt at bli allena
Och ensam sätter wäl sit wärf / blir han ogift /
När biespen saknas / då kan ingen dem förmena /
Då först så är det godt för honom wara gift.

Allt detta hafwer nu Herr Brudgummen besinnat /
Då han i mogna åhr och efter wista prof
Af lärdom; och försörgd med bröd / har sökt at winna
En from och dygdig brud; hwad göres då mer behof?

Fast jag en främling är / kund' mig det hiertlig sägna
När som jag höra seet: at en så dygdig mö /
Skull' få en frommer man: skull' Gud mig sådan ägna
Jag skulle ej ha lust / at utan giste dö.

Jag har mit förbehåld: och stannar så i önskan
At himlen måtte gie all nåd och lycka til /
Så at de bägge må som gräs och örter grönskas /
Tills hwar dit kommer sist der han selsk honna wil!

